

Cuprins

Capitolul I. Considerații generale privind executarea silită	1
<i>Secțiunea 1. Noțiunea și importanța executării silite.....</i>	<i>1</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Evoluția istorică a executării silite.....</i>	<i>4</i>
<i>Secțiunea a 3-a. Principalele acte normative care reglementează activitatea executorului judecătoresc.....</i>	<i>11</i>
Capitolul al II-lea. Considerații generale privind organizarea profesiei de executor judecătoresc	16
<i>Secțiunea 1. Principiile organizării profesiei de executor judecătoresc.....</i>	<i>16</i>
1.1. Principiul legalității.....	17
1.2. Principiul libertății și independenței	18
1.3. Principiul păstrării secretului profesional	19
1.4. Principiul nemijlocirii	20
1.5. Principiul îndeplinirii unui serviciu de interes public	20
1.6. Principiul egalității de tratament.....	21
1.7. Principiul disponibilității	22
1.8. Principiul îndeplinirii actelor în limba română	22
<i>Secțiunea a 2-a. Incompatibilitățile executorului judecătoresc</i>	<i>23</i>
<i>Secțiunea a 3-a. Recuzarea și abținerea executorului judecătoresc</i>	<i>25</i>
3.1. Cazurile de recuzare a executorilor judecătorești	27
3.2. Procedura de soluționare a cererii de recuzare.....	32
<i>Secțiunea a 4-a. Conflictele de competență între birourile executorilor judecătorești</i>	<i>37</i>

Capitolul al III-lea. Competența executorilor judecătorești	40
<i>Secțiunea 1. Competența materială a executorilor judecătorești</i>	40
<i>Secțiunea a 2-a. Competența teritorială a executorului judecătoresc</i>	48
2.1. Reguli speciale privind competența executorilor judecătorești.....	51
Capitolul al IV-lea. Organizarea activității executorilor judecătorești	58
<i>Secțiunea 1. Organizarea și funcționarea birourilor executorilor judecătorești</i>	58
<i>Secțiunea a 2-a. Evidența activității executorilor judecătorești</i>	69
<i>Secțiunea a 3-a. Arhiva biroului executorului judecătoresc</i>	74
Capitolul al V-lea. Desfășurarea activității executorilor judecătorești	77
<i>Secțiunea 1. Considerații generale</i>	77
<i>Secțiunea a 2-a. Controlul activității executorilor judecătorești</i>	84
Capitolul al VI-lea. Organele reprezentative ale executorilor judecătorești	87
<i>Secțiunea 1. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești</i>	87
1.1. Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.....	88
1.2. Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.....	91
1.3. Biroul executiv al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.....	94
1.4. Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.....	94
1.5. Comisia de cenzori a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.....	96

1.6. Patrimoniul și bugetul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Protocoalele de colaborare	96
<i>Secțiunea a 2-a. Camerele executorilor judecătorești</i>	<i>97</i>
2.1. Adunarea generală a Camerei executorilor judecătorești	98
2.2. Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești	99
2.3. Președintele Colegiului director al Camerei executorilor judecătorești	101
2.4. Reprezentantul Camerei executorilor judecătorești în Consiliul Uniunii	102
2.5. Comisia de cenzori a Camerei executorilor judecătorești	103
2.6. Patrimoniul și bugetul Camerelor executorilor judecătorești	103

Capitolul al VII-lea. Formarea profesională a executorilor judecătorești.....	104
<i>Secțiunea 1. Considerații generale.....</i>	<i>104</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Centrul Național de Pregătire și Perfecționare a Executorilor Judecătorești</i>	<i>106</i>
2.1. Noțiuni generale.....	106
2.2. Organizarea Centrului Național de Pregătire și Perfecționare a Executorilor Judecătorești.....	109
2.3. Seriile de cursuri	109
2.4. Drepturile și îndatoririle participanților	110
2.5. Modalități de evaluare a participanților	111

Capitolul al VIII-lea. Organizarea și desfășurarea concursului sau a examenului de admitere în profesie și a examenului de definitivat.....	113
<i>Secțiunea 1. Organizarea și desfășurarea concursului sau examenului de admitere în profesie pentru executorii judecătorești stagiați</i>	<i>113</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Organizarea și desfășurarea examenului de definitivat.....</i>	<i>125</i>

<i>Secțiunea a 3-a. Organizarea și desfășurarea concursului sau examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani funcții de specialitate juridică</i>	127
<i>Secțiunea a 4-a. Admiterea în profesia de executor judecătoresc a persoanelor scutite de examen</i>	128
Capitolul al IX-lea. Numirea executorilor judecătorești.....	131
<i>Secțiunea 1. Executorul judecătoresc definitiv.....</i>	<i>131</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Executorul judecătoresc stagiar.....</i>	<i>137</i>
Capitolul al X-lea. Drepturile și îndatoririle executorului judecătoresc.....	141
<i>Secțiunea 1. Drepturile executorilor judecătorești</i>	<i>141</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Îndatoririle executorului judecătoresc</i>	<i>147</i>
Capitolul al XI-lea. Încetarea și suspendarea calității de executor judecătoresc.....	151
<i>Secțiunea 1. Încetarea calității de executor judecătoresc</i>	<i>151</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Suspendarea exercitării funcției de executor judecătoresc</i>	<i>157</i>
Capitolul al XII-lea. Răspunderea juridică a executorilor judecătorești.....	162
<i>Secțiunea 1. Răspunderea civilă a executorilor judecătorești.....</i>	<i>162</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Răspunderea disciplinară a executorilor judecătorești.....</i>	<i>165</i>
Capitolul al XIII-lea. Uniunea Internațională a Executorilor Judecătorești și Ofițerilor Judiciari	173
<i>Secțiunea 1. Considerații generale.....</i>	<i>173</i>
<i>1.1. Scopul și obiectivele U.I.J.H.....</i>	<i>174</i>
<i>1.2. Membrii U.I.H.J.....</i>	<i>175</i>

<i>Secțiunea a 2-a. Organele de conducere ale Uniunii Internaționale a Executorilor Judecătorești și Ofițerilor Judiciari.....</i>	<i>176</i>
--	------------

Capitolul al XIV-lea. Propunerile de modificare și completare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	179
--	------------

Anexe.....	184
-------------------	------------

<i>Anexa nr. 1. Propuneri de modificare și completare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești</i>	<i>184</i>
<i>Anexa nr. 2. Nota de fundamentare a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu privire la Proiectul de modificare și completare a Legii nr. 188/2000</i>	<i>196</i>
<i>Anexa nr. 3. Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești</i>	<i>199</i>
<i>Anexa nr. 4. Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătoreștiși al profesiei de executor judecătoresc.....</i>	<i>240</i>
<i>Anexa nr. 5. Codul deontologic al executorului judecătoresc.....</i>	<i>259</i>
<i>Anexa nr. 6. Carta profesională a membrilor Uniunii Internaționale a Executorilor Judecătorești și Ofițerilor Judiciari.....</i>	<i>263</i>
<i>Anexa nr. 7. Statutul Uniunii Internaționale a Executorilor Judecătorești și Ofițerilor Judiciari.....</i>	<i>267</i>
<i>Anexa nr. 8. Protocol de colaborare privind sprijinul acordat de structurile Ministerului Administrației și Internelor executorilor judecătorești din cadrul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România în exercitarea autorității publice</i>	<i>279</i>
<i>Anexa nr. 9. Protocol de colaborare încheiat între Agenția Națională de Cadastru și</i>	

*Publicitate Imobiliară și Uniunea
Națională a Executorilor Judecătorești din
România privind modul de efectuare a
operațiunilor de publicitate
imobiliară 285*

Bibliografie selectivă.....293

Index alfabetic295

Cuvânt-încăinte

Dacă denumirea de avocat sau de notar este asociată cu un fonetism comun, apropiat, ieșind în evidență în limbajul majorității țărilor europene, ce vă spun un „Onallo Biroasagi Vegrehajto” (Ungaria), un „Kohtutaiturid” (Estonia), „Messenger-at-Arms” (Scoția) ori „Solicitadores” (Portugalia)? Ei bine, toate aceste patru denumiri reprezintă ceea ce numim în franceză „huissier de justice”, un “Gerechtsdeurwaarder” în olandeză sau „executor judecătoresc” în limba română.

Pentru societate, importanța acestei profesii este de notorietate în statele europene, întrucât prin intermediul executorilor judecătorești procedura de executare silită este aplicată transparent și eficientă, legiuitorul trebuind să instituie însă un ansamblu de mijloace procedurale de natură a face posibilă realizarea efectivă a dreptului, chiar și în cazurile de opunere a debitorului la îndeplinirea obligațiilor statuate prin hotărârea judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu.

Deseori blamată, chiar de către unii reprezentanți ai legislativului, această profesie reprezintă un element esențial al unui stat de drept, întemeiat pe libera circulație a persoanelor, a mărfurilor și a capitalului; acolo unde economia de piață reprezintă baza societății și unde separația puterilor în stat este funcțională, executarea silită este una din instituțiile procesuale de maximă importanță, a cărei contribuție la ea de-a treia putere în stat – puterea judecătorească – duce la întărirea autorității statale și la stimularea operațiunilor comerciale, precum și la readucerea în circuitul civil și economic a bunurilor sau a sumelor de bani ce aparțin titularilor drepturilor subiective.

Maxima seriozitate și dinamismul zilnic, caracteristice judecătorului Ioan Gârbuleț, concretizate în profesionalismul de care dă dovadă, fac din lucrarea „Organizarea și exercitarea profesiei de executor judecătoresc” un etalon pentru practicienii acestui

domeniu, iar pentru ceilalți, un punct de pornire a interesului asupra profesiei de executor judecătoresc.

Lucrarea este structurată pe 14 capitole și 9 anexe, având la bază importanța fiecărui capitol în funcție de evoluția profesiei în sistemul judiciar din România.

În prima parte a lucrării, autorul tratează cu rigurozitate probleme începând de la noțiunea și importanța procedurii de executare silită într-un sistem judiciar, până la evoluția istorică a profesiei de executor judecătoresc, făcând în același timp un scurt studiu comparativ cu evoluția executării silite în sistemele judiciare care au ca aplicabilitate dreptul germanic, francez și cel englez.

În continuarea lucrării, autorul prezintă principalele acte normative care reglementează activitatea executorului judecătoresc, pentru a continua cu o analiza largă și obiectivă a Legii nr. 188/2000, modificată prin Legea nr. 332/2006, ce reglementează activitatea executorului judecătoresc în România.

La sfârșitul lucrării, autorul atrage atenția asupra necesității modificării Legii nr. 188/2000 a executorilor judecătorești, cu propuneri de lege ferenda în concordanță cu organizarea și activitatea executorului judecătoresc ce funcționează în majoritatea țărilor membre ale Uniunii Europene.

În ceea ce privește conținutul teoretic al lucrării, aceasta scoate în evidență, pe lângă aspectele pozitive privind eficientizarea activității executorilor judecătorești, și unele carențe legislative care mai există în domeniul acestei activități judiciare.

Din punct de vedere practic, autorul reliefează importanța, actualitatea și perspectiva profesiei de executor judecătoresc într-un stat de drept.

Așa cum apreciază majoritatea autorilor, executorul judecătoresc reprezintă principalul organ de executare, cu atribuții în executările de orice fel, motiv pentru care se lasă la aprecierea organelor cu atribuții legislative să-și pună întrebarea dacă în

acest moment în România europeană există un executor judecătoresc european.

Tuturor cititorilor acestei lucrări le doresc o bună lectură și o analiză obiectivă asupra necesității eficientizării profesiei de executor judecătoresc, în vederea formării și educării unei societăți cât mai moderne.

*Drd. Adrian Stoica,
Executor judecătoresc,
Membru în Biroul Permanent al Uniunii
Internaționale a Executorilor Judecătorești,
Vicepreședinte delegat pentru
Europa Centrală, de Est și Țările Baltice*

Capitolul I. Considerații generale privind executarea silită

Secțiunea 1. Noțiunea și importanța executării silite

1. În noul context istoric creat de Revoluția din decembrie 1989 și de intrarea țării noastre în Uniunea Europeană, executarea silită capătă o și mai mare importanță în sistemul dreptului procesual civil, deoarece trebuie să pună la dispoziția creditorilor un **mijloc rapid și eficient de recuperare a creanțelor**, atunci când debitorii nu-și execută de bunăvoie obligațiile.

În literatura de specialitate, **executarea silită este definită** ca fiind procedura prin mijlocirea căreia titularul unui drept recunoscut printr-un titlu executoriu constrânge, cu ajutorul organelor de stat, pe debitorul său, care nu-și execută de bunăvoie obligațiile decurgând dintr-un asemenea titlu, de a și le aduce la îndeplinire în mod silit¹.

¹ Pentru o analiză amănunțită asupra executării silite, a se vedea *I. Leș*, Tratat de drept procesual civil, ed. a 3-a, Ed. All Beck, București, 2005; *I. Leș*, Legislația executării silite. Comentarii și explicații, Ed. C.H. Beck, București, 2007; *S. Zilberstein, V.M. Ciobanu*, Tratat de executare silită, Ed. Lumina Lex, București, 2001; *I. Deleanu*, Tratat de procedură civilă, ed. a 3-a, Ed. Servo-Sat, Arad, 2003; *G. Boroș, D. Rădescu*, Codul de procedură civilă comentat și adnotat, Ed. All, București, 1994; *Gr. Porumb*, Teoria generală a executării silite și unele proceduri speciale, Ed. Științifică, București, 1964; *I. Stoenescu, A. Hilsenrad, S. Zilberstein*, Tratat teoretic și practic de procedură a executării silite, Ed. Academiei, București, 1966; *V.G. Cădere*, Tratat de procedură civilă, ed. a 2-a, Tipografiile Române Unite, București, 1935; *D. Negulescu*, Executarea silită, vol. I, Principii generale, Tipografia Gutenberg, București, 1910; *E. Herovanu*, Teoria execuțiunii silite, Ed. Cioflec, București, 1942; *E. Oprina*, Executarea silită în procesul civil, Ed. Universul Juridic, București, 2007; *A. Hilsenrad*, Procesul civil în R.P.R., Ed. Științifică, București, 1957; *Gr. Porumb*, Codul de procedură civilă

Atunci când reclamantul se adresează instanței de judecată, solicitând obligarea pârâtului la plata unei sume de bani, predarea unui bun, respectarea unei obligații etc., acesta nu are în vedere numai obținerea unei hotărâri judecătorești favorabile, ci și posibilitatea efectivă de realizare a acesteia. Profesorul elvețian W.J. Habscheid spunea că hotărârea judecătorească, prin ea însăși, chiar înzestrată cu autoritate de lucru judecat, „riscă să rămână o lovitură de sabie în apă și să nu servească cu nimic părții victorioase, în special reclamantului, dacă el n-ar putea recurge la constrângere pentru a o executa”¹.

2. Așadar, în foarte multe cazuri este necesar a se apela la constrângerea debitorului, prin organele de executare silită, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu.

Legiuitorul este obligat să creeze un **ansamblu de mijloace procedurale eficiente**, care să facă posibilă realizarea efectivă a drepturilor prevăzute într-un titlu executoriu.

Care ar fi scopul procesului civil dacă, în final, o hotărâre judecătorească sau un alt titlu executoriu nu ar putea fi pus în executare prin constrângerea materială a debitorului? Ce s-ar întâmpla în cazul în care reclamantul, în urma unui șir de procese, pe parcursul mai multor ani, obține câștig de cauză, însă în realitate el nu are nicio modalitate legală de a constrânge pârâtul să-și execute obligațiile stabilite prin hotărâre judecătorească? Iată întrebări la care răspunsul poate fi foarte ușor dedus, de aceea, executarea silită trebuie tratată cu foarte multă responsabilitate, întrucât doar în această fază a procesului civil debitorul poate fi constrâns să-și îndeplinească efectiv obligațiile.

comentat și adnotat, vol. II, Ed. Științifică, București, 1962; *V. Negru, D. Radu*, Drept procesual civil, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1972; *S. Zilberstein, V.M. Ciobanu*, Drept procesual civil. Executarea silită, vol. I, ed. a 2-a, Ed. Lumina Lex, București, 1998; *S. Zilberstein, V.M. Ciobanu, I. Băcanu*, Drept procesual civil. Executarea silită, vol. II, ed. a 2-a, Ed. Lumina Lex, București, 1998.

¹ *W.J. Habscheid*, Droit judiciaire privée suisse, Deuxième édition entièrement revue et corrigée, Librairie de l'Université, Genève, 1981, în *I. Les*, *Tratat...*, p. 825.

3. Potrivit art. 371¹ alin. (1) C. proc. civ., obligația stabilită printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Așadar, **executarea silită nu este obligatorie**, însă ea **este întotdeauna posibilă** atunci când debitorul nu-și execută de bunăvoie obligația stabilită în titlul executoriu.

Importanța executării silite rezidă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea a statuat în repetate rânduri că **dreptul la un proces echitabil**¹ nu acoperă procedura numai până la pronunțarea hotărârii, ci până la executarea acesteia, iar statul are obligația de „a se plia” unei hotărâri judecătorești pronunțate contra sa.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că **dreptul de acces la justiție** ar fi iluzoriu și lipsit de eficiență practică, dacă ordinea juridică internă a statului, care respectă preeminența dreptului, ar permite ca o hotărâre judecătorească sau un alt înscris ce constituie titlu executoriu să rămână neexecutat în detrimentul unei părți. Statul, în calitate de depozitar al forței publice, este chemat să manifeste un comportament vigilent și să-l asiste pe creditor în executarea hotărârii care îi este favorabilă. Așadar, **dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești** este unul dintre aspectele dreptului de acces la justiție și reclamă, prin natura sa, o reglementare din partea statului.

4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat în repetate rânduri România tocmai datorită faptului că nu s-a pus în executare o hotărâre judecătorească sau că procedura executării silite a unei hotărâri judecătorești a durat foarte mult.

Astfel, în cauza *Ruianu c. României*², Curtea Europeană a statuat faptul că neluarea de către autoritățile române a măsurilor necesare în scopul executării unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, timp de mai mult de opt ani, au lăsat prevederile art. 6 parag. 1 din Convenție fără efect.

¹ Pentru o prezentare amănunțită a dreptului la un proces echitabil, a se vedea *C. Bîrsan*, Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole. Vol. I. Drepturi și libertăți, Ed. All Beck, București, 2004.

² M. Of. nr. 1139 din 2 decembrie 2004.

De asemenea, în cauza *Pini și Bertani și Manera și Atripaldi c. României*¹, Curtea a decis că, prin omisiunea de a se lua măsuri eficiente, timp de 3 ani, necesare pentru a asigura respectarea hotărârilor definitive și executorii, autoritățile naționale au lipsit prevederile art. 6 parag. 1 din Convenție de orice efect util. Această concluzie, se arată în motivarea hotărârii, se impune cu atât mai mult în speță, ținând cont de consecințele – fără îndoială ireversibile – ale trecerii timpului asupra eventualei relații între reclamanti și fiicele lor adoptive. Sub acest aspect, Curtea a constatat că șansele de a dezvolta această relație par a fi, dacă nu compromise în mod serios, cel puțin improbabile, având în vedere împotrivirea puternică manifestată recent de către minore, acum în vârstă de 13 ani, cu privire la adopție și la plecarea lor în Italia.

Secțiunea a 2-a. Evoluția istorică a executării silite

5. Din documentele pe care le avem la dispoziție rezultă că **romanii** au fost cei care au pus în practică, încă de timpuriu, procedura executării silite.

La început, creditorul își executa singur dreptul său și, până la sfârșitul perioadei clasice, nu era cunoscută executarea silită printr-un organ al statului.

Caracterul primitiv al executării silite la romani era penal și cu totul extrajudiciar. Debitorul care nu plătea era considerat un delincvent și răspundea cu persoana sa de plata datoriilor. Creditorul îl putea ucide sau vinde, iar dacă erau mai mulți creditori, împărțeau între ei corpul debitorului, iar patrimoniul acestuia era confiscat și împărțit. Odată cu apariția Legii celor XII table, executarea silită a început să-și piardă caracterul pur penal, încercându-se să se urmărească mai întâi patrimoniul debitorului pentru recuperarea datoriei, iar prin apariția Legii *Poetelia Papira*,

¹ M. Of. nr. 1245 din 23 decembrie 2004.

au fost suprimate drepturile creditorului asupra persoanei debitorului¹.

Astfel, în momentul contractării, debitorul dădea creditorului *in mancipio*, acesta din urmă obligându-se a-l emancipa după plata datoriei. La scadență, în caz de neplată, creditorul trebuia să-l cheme în judecată pe debitor și, după ce obținea o hotărâre de condamnare, era obligat să mai aștepte 30 de zile să i se facă plata voluntară. Dacă plata nu era făcută, după expirarea acestui termen, debitorul era luat de creditor și dus în fața magistratului și, prin *legis actio per manus iniectorum*, îi era adjudecat *addictus*. În acest fel, creditorul), urmând ca, după un anumit interval de timp, dacă nici de data aceasta debitorul nu-și plătea datoria sau nu intervenea pentru el nicio terță persoană care să i-o plătească, creditorul era îndreptățit a-l vinde sau chiar ucide pe debitor, averea sa era confiscată și vândută, iar prețul era împărțit între creditori, dacă erau mai mulți, ca urmare a aplicării *capitis deminutio*².

În documentele istorice din acea perioadă se arată că grădinile patricienilor erau pline de debitori ținuți în lanțuri, ceea ce a determinat o reacție dură împotriva stăpânirii.

Prin Legile Iuliane s-a atenuat situația debitorului, întrucât au oferit posibilitatea creditorului, prin *cessio bonorum*, să vândă personal toată averea debitorului pentru orice creanță neînsemnată.

Mai târziu, procedura executării șilite a mai făcut un pas important prin *distractio bonorum*. În acest sistem, deși era sechestrată întreaga avere a debitorului, nu se mai vindea tot, ci numai bunurile care erau necesare până la acoperirea creanței.

Această procedură nu era îndeplinită de creditor, ci de un *curator bonis distrahendis*, care era un organ public de executare asemănător executorului judecătoresc de astăzi. Acesta era autorizat să sechestreze și să vândă bunurile debitorului până la acoperirea creanței datorate și, totodată, era îndreptățit să distribuie prețul între creditori.

¹ A se vedea V.G. Cădere, op. cit., p. 469.

² A se vedea D.A.P. Florescu, P. Coman, T. Mrejeru, M. Safta, G. Bălașa, Executarea silită. Reglementare – Doctrină – Jurisprudență, Ed. C.H. Beck, București, 2006, p. 1-3.

Importanța acestei transformări constă în faptul că executarea silită și-a pierdut caracterul extrajudiciar de afacere privată, îndeplinită de creditor, și a devenit o activitate îndeplinită de un organ de stat.

6. În dreptul germanic găsim aceleași caracteristici ca și în dreptul roman în ceea ce privește evoluția executării silită. La început, executarea silită avea caracterul unei acțiuni individuale extrajudiciare, care permitea creditorului să-și realizeze singur drepturile, bazată pe dreptul primitiv. Ulterior, și-a făcut loc, încetul cu încetul, îndeplinirea unor formalități, cum era apelul la reprezentanți ai comunității sociale, ceea ce a determinat crearea unei proceduri de executare silită (*mannire*). Constrângerea fizică asupra debitorului s-a transformat, treptat, treptat, într-o amendă care era fixată prin *lex salica* și *lex riparia*¹.

A doua procedură legală de urmărire a unor pretenții născute din *ex fide pacta* urmărea mai mult novatiunea unei obligații pentru a-i da un caracter mai solid și o forță executorie mai reală, deoarece, în acea perioadă istorică, schimburile între triburile germane nu erau stabile, iar monedele care circulau aveau variații diferite. Această obligație era întărită și prin procedura triplei testări².

Dacă debitorul nu era prezent, nu putea să facă opoziție, el trebuind să prezinte personal probele în fața contelui judecător.

Procedura de executare silită a bunurilor debitorului era cunoscută sub numele *Anefang*, fiind o procedură asemănătoare cu *vindicatio* din dreptul roman. Debitorul putea să răspundă creditorului printr-o *contravindicatio*. După ce se fixa cadrul procesual, urma judecata și apoi executarea silită³.

Treptat, tribunalul a preluat rolul de a efectua executarea silită, iar după apariția *Edictum Chilperici*, Statul a organizat și efectuat executarea silită.

¹ A se vedea *V.G. Cădere*, op. cit., p. 470.

² *Ibidem*.

³ *V.G. Cădere*, op. cit., p. 471.